

**Roberto Bellarmini Politani, Societatis Iesu, S. R. E.
Cardinalis, Institutiones linguae Hebraicæ**

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

[Genf], 1619

De quibusdam versuum appellationibus. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69647](#)

CAP. II.

De quibusdam versuum appellatiōnibus.

Ebraei plerique ad finem usque carminis binos versus coniungunt, ut in nostris elegiis, vel distichis fieri solet. Priorem versum, qui velut Hexametro respondeat, appellant *daleth*, *ostium*, quod per illud fiat ingressus in carmen. Posteriorem, qui Pentametri loco est, vocant *segor*, id est *clausulam*, quia versum claudit. Vtrumque vero coniunctum nominant *baiyth*, *domum*, nos distichon possumus appellare. Debet autem *segor*, vel subscribi versui *daleth*, ut in Latinis distichis fieri cernimus: vel si in eadem quoque linea, ob syllabarum paucitatem, scribatur, ita duobus crassioribus punctis distingui, ut per se singula spectari possint hoc modo:

מְרוּם שׁוֹלְרָת לְנֵן חַנּוֹן : *שׁוֹרְנוֹ אֲוֹתָךְ יְרִנּוֹן*

Mi-

Miriam scievvaladith lanu chen

Scirenu othac jerannen.

Maria, quæ peperisti nobis gratiam, carmen nostrum te laudabit.

2 Deniq; carmen continens בְּחִים battim, siue disticha pauciora quam decem, dicitur בְּסָוֶת pasuk, comprehensio, ambitus, Epigramma. Quod vero decem, vel plura complectitur, vocatur שִׁירָה scira, vel שִׁיר scir, canticum, siue carmen.

3 Tres aliæ versuum appellations in proximo capite explicabuntur.

CAPVT III.

De Rhythmo versuum.

H Ebræi recentiores ad sua carmina condenda rhythmum tamquam salem adhibere solent. Fit autem rhythmus tribus fere modis.

1 Ac primus quidem modus est, quum sole literæ simplices, nulla ha-

bita